

Bratři a sestry v Kristu,

ve své letošní zprávě se chci opřít nejen o své vnímání loňského roku, ale také o zápis strategické komise, která provedla po pěti letech revizi rozvojového plánu sboru. A protože prioritou jsou pro mne vztahy, odcituji hned na úvod její náhled na toto téma, když ve své zprávě konstatuje: *Stejně jako ve společnosti, tak i ve sboru se rozevřela propast protichůdných politických názorů, k přímým střetům zatím nedochází, ale přesto to sbor trochu rozpolcuje.* K tomu za sebe dodávám, že rozdělenou společnost a neustále vyhrocenější nevráživost mezi lidmi vnímám velmi bolestivě a mrzí mne, že se tento stav přelévá i mezi nás. Loňský rok byl v naší zemi rokem tvrdého a místy až hysterického předvolebního boje. Ve své loňské zprávě jsem o tom mluvil a trochu jsem doufal, že po volbách se situace uklidní. Jenže ona se tak úplně neuklidnila. Demokracie by měla unést rozdílnost názorů, politické orientace. Základním pilířem demokratické společnosti je rozhovor a ustálené pravidlo, které zní: „Já s Vaším názorem sice nesouhlasím, ale vždy budu hájit Vaše právo jej říkat a obhajovat.“ Jenže západní společnost to nějak zapomněla. Je v ní hodně nenávisti, lidé žijí ve svých názorových bublinách, nechtějí své postoje revidovat, naopak je vyostřují. Bývá to bohužel spojeno s absencí naslouchání protistraně, problém může být i obyčejné sdílení stejného prostoru s oponentem. Nezřídká dochází ke snaze o diskreditaci protistrany, např. tzv. nálepkováním, tj. odsuzujícím a dehonestujícím označením nepodloženým fakty. Bohužel se popsané tendence objevují i mezi námi ve sboru. I do křesťanského prostoru vstupuje rozdělení. Oproti společnosti máme ale, chválabohu, dost záchranných prostředků, které nás mohou vyvést z propasti odcizení. Držme se jich. Společná modlitba, píseň, eucharistie, společný nebeský otec, jehož dětmi jsme všichni bez rozdílu, to vše nás spojuje, navzdory rozdílnosti. A važme si i rozdílnosti. Jejím opakem je diktatura, kdy je povolen jen jeden náhled na skutečnost. Bůh nás ale vytvořil ke svobodě a z otroctví nás dle Písma vyvádí. Važme si toho, važme si oponentů, neutíkejme před nimi, važme si plurality, podporujeme ji. A revidujme své postoje a názory na základě rozhovorů či konfrontace s biblí. Přestaňme žít své frustrace, nevytvářejme nenávist, nenechme se strhnout davem.

Úvaha

Své úvahy o nedávné minulosti si dovoluji doplnit ještě jedním bolestivým postřehem. Je jím obrovský nárůst antisemitismu v západní společnosti. To by nás jako křesťany, jako bratry židů, se kterými sdílíme část bible i osobu Mesiáše, nemělo nechávat netečnými. Antisemitismus se ukryl pod politické proklamace, stal se neuvěřitelně lákavým jednotícím prvkem pro západní studenty i aktéry veřejného života, kteří si ze všech ve světě probíhajících asymetrických vojenských konfliktů vybrali právě konflikty provázející stát Izrael a učinili z nich centrum své nespokojenosti. Židé jsou opět napadáni, pronásledováni, často i zabíjeni, po celém světě, byť většina z nich ani není občany státu Izrael. Mnohonásobně stoupá jejich emigrace ze západních zemí, objevují se nápisy z éry nacismu, jsou bojkotovány židovské firmy atd. Tady už není podstatou rozdílný politický názor, ale nenávist. Je normalizována nenávist vůči skupině obyvatel, jejíž sounáležitost není dána občanstvím, ale náboženstvím a etnicitou. A stejně jako v první polovině dvacátého století jsou podobné postoje zastoupeny v nebývalé míře mezi tzv. inteligencí. Z podstaty věci, pro Krista, našeho pána, bychom neměli mlčet a přihlížet.

Pokud se vrátím k zápisu strategické komise, musím zmínit i několik trefných postřehů o tom, kterak jsme se v poslední době proměnili. Ve věcech ekumenické spolupráce se např. náš zájem posunul ke standardním příležitostem během roku. Už tak nepořádáme extra ekumenické bohoslužby, ale společně připravujeme a spolu-vytváříme běžné aktivity kulturního i bohoslužebného rázu (Noc kostelů apod.). Schůzky mládeže pak považuje komise za *hodně intelektuální* a patří k nim návštěvy koncertů, výstav či sledování filmů. Komise rovněž seznala, že o sborové pobyty už není takový zájem, zato křesťanská služba a pastorační péče se dočkaly pod vedením Jany Jeníkové nebývalého rozkvětu. Přidal se i Daniel Fér, který organizuje tzv. EE taxi, neboli Evangelický Expres dovoz na sborové aktivity, pro starší a nemohoucí. Spolupracujeme s místním Domácím hospicem Nablízku, katolickou charitou a Mezinárodním vězeňským společenstvím.

Rozvojový plán sboru

Dalším postřehem členů komise je i otázka mého přístupu k organizaci sborového života. Zatímco před pěti lety konstatovali, že (cituji) jsem *hnacím motorem většiny akcí a mám snahu být u všeho a všechno kontrolovat*, tak nyní seznali, že *mnohá scházení si nyní organizují členové sboru sami*. Já to považuji za dobrou zprávu, která reflektuje jednak změnu mého postoje a také situaci, kdy administruji nymburský sbor. Komise se ale snažila charakterizovat i mé působení obecně a já toho využiji, abych ve zprávě o stavu sboru vydal i zprávu o stavu jeho faráře. Komise např. konstatuje, že *má kázání se většině účastníků líbí, jsou "hutná", jdou do hloubky, pro nově přichozí však nemusí být*

srozumitelná. *I můj styl teologické interpretace jde dle komise do hloubky, byť někteří členové sboru se s ním ne vždy ztotožňují. Kladu prý důraz na biblickou zvěst a na osobní vztah s Bohem. A mám dle komise starost o osamocené členy, zájem o lidi a modlím se za ně. Všimli si i toho, že mne baví poznávání nových věcí a konstatovali, že jsem schopen sebereflexe a jsem-li v názorové menšině, umím se s jistým sebezapřením názorové většině přizpůsobit. Hřebíček na hlavičku pak trefili ve zjištění, že dělám věci na poslední chvíli a jsem improvizátor. O mém pravidelném zpoždění se členové komise v zápise naštěstí nezmínili, za což jim děkuji.*

Poděkování Loni jsem na tomto místě vroucně děkoval starším tohoto sboru. Letos se mohu jen opakovat. A musím přiznat, že se mi po tomto staršovstvu bude stýskat a budu na něj vděčně vzpomínat. S nadějí samozřejmě vyhlížím i spolupráci se staršovstvem novým. Bohu za Vás všechny díky. Chci na tomto místě rovněž poděkovat Emanovi Vejnarovi. Loni u nás hodně kázal, je pravidelným účastníkem bohoslužeb, vstřícný a ochotný. Je mi opravdu oporou, mohu se na něj s prosbou o zástup vždy obrátit, on i Támar dokáží dát pozitivní zpětnou vazbu.

Kartotéka Informaci o evidenci členů začnu připomenutím křtu naší nové členky Rebeky Zory Přindišové. Zemřela pak Dagmar Houštecká, Milena Provazníková, Jiří Stehlík a Jiří Stolejda (*prosím, abyste tichou chvilkou na zemřelé vzpomněli*). Ke konci roku 2025 jsme tak měli 185 členů, což bylo o tři méně než na jeho začátku.

Bohoslužby a katecheze I v loňském roce kázalo v našem sboru mnoho hostů. Konkrétně Tomáš Matějovský, Petr Pivoňka, Marek Zikmund, Martin Fér, Marek Lukášek a náš domácí Emanuel Vejnar st. Průměrná účast byla 54 lidí; ve srovnání s rokem 2024 nás chodí na bohoslužby v průměru o 2 více! Tři bohoslužby byly rodinné, jedny ekumenické, dvě nešporní, šest pohřebních a tři svatební. V domově seniorů na zámku se konalo 16 bohoslužebných setkání. Průměrná účast 10 lidí zůstává na tzv. biblických a jiných povídkách, jejichž frekventanti se se mnou po celý rok zabývali Markovým evangeliem, kterému jsem věnoval i všechna kázání roku 2025. Markovo evangelium bylo tvrdou zprávou o střetu lidského světa a Ježíšova evangelia. Ježíšův boj za lidskou svobodu je v Markově evangeliu plný konfrontací, nepochopení a nenávisti. Bylo to těžké čtení. Markův realismus jsme proto v letošním roce vyměnili za Lukášovu laskavost. Považuji ale za skvělé, že máme s čím srovnávat a z čeho vycházet. A nadále si myslím, že kázání i katecheze je proces navazování, že je třeba ve znalosti stále růst a zasazovat nové texty i myšlenky do souvislostí. Pravidelná návštěva bohoslužby je pak zásadní věc, a každý nepravidelný návštěvník, člověk neznalý biblických příběhů a souvislostí je dle mého o určitou část zvěsti ochuzen. Na vyučování Základů křesťanského náboženství bylo přihlášeno 8 dětí, na mládež docházeli Jana Rašínová a David Kožnar a opět se pravidelně scházely generace: na sedm setkání střední generace přišlo průměrně 16 lidí, na deset setkání generace starší pak 21 lidí, v obou počtech jsou ovšem zahrnuta i setkání tzv. Generací bez hranic, tedy společných podvečerních setkání se zajímavým hostem. Loni nám takto vyprávěli: Jan Dus o Lékařích bez hranic a Ukrajině, Petr Jašek o pronásledování křesťanů, Roger Farr o svých zvířecích hvězdách a Mezinárodní vězeňské společnosti o svém projektu v Jiřicích. O katechezi dětí ve sboru se velkou měrou starají báječné učitelky nedělní školy, předškolní děti spolu s rodiči svolává na SRPŠ energická Věrka Férová, Vánoční divadlo nacvičila s dětmi Maruška Soukupová a stanování na faře, tzv. SUKOT připravili pro 15 dětí Pešoutovi, stejně jako s nimi vyrazili na dvě exkurze, jednou za faraonem Tutanchamonem a podruhé za zvířátky.

Ostatní Mezi další sborové aktivity patřily dva sborové dny, ve kterých jsme se nejen společně naobědvali, ale také si vyslechli zprávu o stavu Sudet od Tomáše Matějovského a zavzpomínali si s Férovými kluky na tábory Zlatých devadesátých. A jednou jsme dokonce hostili seniorátní neděli, na které jsme obsloužili 170 návštěvníků. Na jaře i na podzim jsme připravili společně několikadenní pobyty na horách, slavný byl ale především sborový výlet do Miroslavi. Opět jsme byli jedním z míst, kde probíhá festival Lissa classica; opět jsme promítali filmy pod letní oblohou. Velmi málo byla ale navštívená Noc kostelů i slavnost k památce M.J.Husa. Ve věci údržby budov na faře pracovali dobrovolníci v 17 dnech, dohledu či jednání s firmami jsem se pak věnoval ve 45 dnech. Přesné statistické údaje naleznete na webu našeho sboru.

Kéž nás všechny Bůh provází i rokem nadcházejícím, či lety příštími.

V Lysé 22. března 2026

farář *Lukáš Pešout*

Součástí zprávy jsou i tabulky sborových aktivit za rok 2025.